01/07/2020

Вјечна радост побједе: Величанствени спомен-храм Оружаних снага РФ (ВИДЕО)

Последњих мјесеци сигурно сте били у прилици да видите снимак велелепног спомен-храма у Москви, за који кажу да је осмо чудо свијета. И јесте чудо на свој начин, ако ни по чему, а оно по јединственим пропорцијама које симболично упућују на побједу у Другом свјетском рату.

Патријарашки саборни храм Васкрсења Христова – Главни храм Оружаних снага Русије – посвећен је 75. годишњици Побједе у Великом отаџбинском рату (Другом свјетском рату), као и војничким подвизима руског народа у свим ратовима. Подигнут је од прилога народа и коштао је више од 42.720.000 долара. Укупно је било 100.000 приложника. Послије Храма Христа Спаса у Москви и Исакијевског собора у Петрограду, саборни храм Васкрсења Христова Оружаних снага РФ трећи је по величини у Русији.

Одлука о изградњи Главног храма Оружаних снага Русије у Војно-патриотском парку културе и одмора „Патриота” донијета је 2018. године. Исте године 19. септембра Његова светост патријарх Кирил у присуству предсједника Руске Федерације Владимира Владимировича Путина и министра одбране РФ Сергеја Шојгуа освештао је камен темељац у част

Васкрсења Христова.

У недјељу Свих Светих, 14. јуна 2020, Његова Светост патријарх московски и све Руисје Кирил обавио је чин великог освећења патријарашког Саборног храма Васкрсења Христовог, главне цркве Оружаних снага Руске Федерације у војно-патриотском парку „Патриота” код Москве. Храм је требало да се освешта на Дан побједе, 9. маја, али због пандемије корона вируса, освећење је помјерено.

Мјесто за изградњу храма није случајно изабрано. Парк „Патриота” Одинцовског рејона Московске области је мјесто жестоких бојева за Москву у новембру 1941. године. Он је ујединио на својој територији неколико војних музеја, спортских установа и полигона за обуку војника, узорке наоружања и технике. Парк је постао омиљено мјесто за одмор омладине.

Пропорције и димензије храма Васкрсења Христова су јединствене и симболичне. Многе од њих се односе на бројеве повезане с Великим отаџбинским ратом и Великом побједом. Идеја да се у архитектонских димензијама искористе ти бројеви припада министру одбране Русије Сергеју Шојгуу.

Висина храма заједно с крстом износи 96 м. Године 960. рођен је равноапостолни велики кнез Владимир, у чију част је освештан доњи храм. Пречник тамбуре главне куполе је 19 м 45 цм. На тамбури се налази осам окана, пречник куполе је 22м 43 цм. Дана 8. маја 1945. г. у 22 часа 43 минута потписан је акт о безусловној капитулацији Њемачке. Висина малих купола је 14 м 18 см – 1418 дана и ноћи трајао је Велики отаџбински рат. Висина звоника је 75 м, управо толико година је прошло од Дана побједе. Трг мозаика у унутрашњости – 2644 кв. м, што одговара броју добитника Ордена Славе. Висина мандорле – 11 694 мм, тачно толико учесника Великог отаџбинског рата добило је звање Хероја Совјетског Савеза.

За ливене греде трема храма, подове, степенице коришћена је легура која укључује метал од растопљеног њемачког оружја, заплијењеног током Другог свјетског рата.

Купола храма направљена је у облику шлема светог благовјерног кнеза Александра Невског, с изображењем на њему Архангела Михаила –предводника небесне војске. У куполи се налази огромна златна мозаична икона Спаса Нерукотворног, која је копија древне новгородске иконе – војне хоругве XII вијека. Данас се икона налази у експозицији Третјаковске галерије. Од времена Древне Руси лик Спаса Нерукотворног налазио се на пуковским знамењима и пуковским заставама симболишући духовну заштиту руске војске.

Први пут у историји приликом уређивања унутрашњости храма коришћен је метал и стакло. Основни дио фасаде урађен је од камена. Скулптуре на фасади су бронзане, што прати замишљени концепт, односно стварање слике храма-ратника.

Храмовни комплекс у својој свеукупности представља синтезу савремених облика умјетности: мозаика, скулптура, керамике, живописа, витража који су хармонично сједињени у једном ансамблу. У његовој градњи кључну улогу је имао главни архитекта и аутор пројекта Дмитриј Смирнов. У украшавању су учествовали академици Руске академије умјетности, народни умјетници Русије Андријака, Шчербаков, Нестеренко, Шабалина, Леонтјев… Они су имали посебну мисију да преко својих умјетничких икона испричају историју Русије. Керамички украси рађени су у радионици Палада под руководством Лихолата, предмети од метала – у ливачкој радионици Кавида. Огроман тим мозаичара радио је на украшавању доњег и горњег дијела храма. Хиљаде квадратних метара мозаика састављене су у рекордном року, за свега неколико мјесеци.

Доњи храм је посвећен равноапостолном великом кнезу Владимиру, крститељу Русије. У центру је подигнута украшена мозаичним крстовима крстионица која се састоји од три резервовара са степеницама и позадинским осветљењем. Ентеријер доњег храма и баптистерија скроз су уникатни и немају аналогије у савременој архитектури како у погледу броја мозаика и керамичке декорације у унутрашњости, тако и у по квалитету израде. Професионалци су похвалили изузетан квалитет порцуланских дјелова, као и декорацију свода, ријешену у комбинацији керамичког мозаика и традиционалног златног смалта.

Велелепношћу се одликује горњи храм, посвећен Васкрсењу Христову – главном хришћанском празнику. Храм није случајно посвећен том празнику: у празнику Васкрсења звучи вјечна радост побједе Христа над ђаволом и смрћу, Побједе у којој су прибројани сви војници који су пали за истинску ствар – за заштиту отаџбине на пољима битке. Једанаестометарска барељефна икона Христа Васкрслога у главној апсиди храма дјело је скулптора Даше Намдакове. У куполи се налази огромна златна мозаична икона Спаса Нерукотворног, који симболише духовну заштиту руске војске. У сводовима храма представљена је својеврсна енциклопедија руске војне хералдике. У горњем храму су четири припрате посвећене светим покровитељима родова војске: пророка Илије – небесног покровитеља Ваздушно-космичких и Воздушно-десантних снага Русије, благовјерног кнеза Александра Невског – небеског заштитника Копнене војске, великомученице Варваре – покровитељке Ракетне војске стратешке намјене и апостола Андреја Првозваног – покровитеља Војно поморске флоте Русије.

У серији живописных радова сликара В.И. Нестеренка сједињени су небесни покровитељи Отаџбине и његови земаљски заштитници. У западном дијелу је мјесто за хор, гдје може стати више од 130 пјевача.

На иконостасу је 48 икона, по броју мјесеци ратних дејстава у Великом отаџбинском рату и Совјетско-јапанском рату. Инкрустација од 431 драгог и полудрагог камена у иконостасу симболизује број пјешадијских дивизија које су биле у Црвеној армији у вријеме завршетка Великог отаџбинског рата.

На звонима, која су ливена у Воронježу, приказана је тема Побједе у Великом Отаџбинском рату, као покровитељи руске војске. Комплетан ансамбл има више од 20 тона, у чији састав је ушло 18 звона, а највеће тежи 10 тона. 17 од 18 звона посвећено је видовима и родовима војске. Највеће звоно зове се „Празнични благовјесник” и посвећено је сјећању на све који су се жртвовали

за Побједу у Великом отаџбинском рату. На његовим минијатурама изображена је Стаљинградска битка, пробој блокаде Лењинграда, заузимање Берлина.

Посматрачке платформе унутар и изван храма на нивоу главне тамбуре омогућавају да се види читава територија комплекса око храма с висине од 50м.

Величанствена сјеверна и јужна врата на којима су запечаћене битке за Стаљинград, ослобођење Севастопоља, подвиг панфиловаца, одбрана Москве и друге ратне епизоде, радили су московски скулптори В.Д. Шанов и Д.Д. Успенски. На сјеверним вратима на штиту су урезане ријечи патријарашког мјестобљуститеља митрополита Сергеја (Старограднског) из његове посланице од 22. јуна 1941: „Сјећајмо се светих вођа руског народа, на примјер, Александра Невског, Димитрија Донског, који су положили своје душе за народ и домовину. Сјетимо се небројених хиљада православних војника. Положимо душе своје заједно с нашом паством. Црква Христова благосиља све православне на одбрану светих граница наше отаџбину. Господ нам даје побједу“.

Око цркве се налази меморијални комплекс назван „Пут сјећања“ који се је дугачак 1.418 корака. У комплексу би требало да буду садржана имена више од 33 милиона људи који су се борили у рату, као и фотографије.

Подигнут у рекордно кратком року, Патријарашки храм Христовог васкрсења, чија изградња је завршена у вријеме пандемије корона воруса ,,постао је мјесто подвига архитеката, сликара, свештеника, који су свакодневно ризикујући своје животе и здравље, радили у условима сличним ратним, испунивши дати задатак, посвједочивши своју личну храброст и служење отаџбини не штедјећи себе – онако како су јој служили велики наши преци, војници Свете Русије.

У савременом свијету војни храм је духовни символ Русије – земље-побједнице. Соборни храм Васкрсења Христова у парку „Патриота“ прославља највећу побједу Живота над смрћу – Васкрсење Христово – и православну вјеру, која је на вјеки вјеков надахњивала велике подвиге нашег народа.

mitropolija.com